

Sygn. akt. IV Ka 1078/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 stycznia 2014 roku

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy IV Wydział Karny Odwoławczy

w składzie:

Przewodniczący SSO Włodzimierz Hilla

Sędziowie SO Adam Sygit - sprawozdawca

SO Wiesław Juchacz

Protokolant st. sekr. sądowy Aleksandra Deja - Lis

przy udziale Ewy Łączkowskiej- prokuratora Prokuratury Okręgowej
w Bydgoszczy

po rozpoznaniu w dniu 17 stycznia 2014 roku

sprawy **M. S.**

oskarżonej z art. 286§1 k.k.

na skutek apelacji wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego w Bydgoszczy

z dnia 18 września 2013 roku sygn. akt XVI K 590/13

zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że uchyla rozstrzygnięcie zawarte w punkcie II; w pozostałym zakresie zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy; zwalnia oskarżoną od ponoszenia kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze i jej wydatkami obciąża Skarb Państwa.

Sygn. akt IV Ka 1078/13

UZASADNIENIE

Wyrokiem Sądu Rejonowego w Bydgoszczy z dnia 18 września 2013 roku, wydanym w sprawie o sygnaturze akt XVI K 590/13, ustalając iż oskarżona M. S. dopuściła się popełnienia zarzucanego jej czynu czyli tego, że w dniu 30 stycznia 2012 roku w B. przy ul. (...), działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadziła do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 2.000 złotych firmę (...) S.A. z siedzibą w W. przy ul. (...) w ten sposób, że w dniu 30.01.2012 roku w miejscu swojego zamieszkania w B. przy ul. (...) podpisała umowę o pożyczkę nr (...), z tytułu której wypłacona została kwota 2.000 zł, którą winna spłacić w ciągu 60 tygodni od dnia podpisania umowy, a ponadto we wniosku o pożyczkę podała nierzetelne ustne oświadczenie, co do miejsca zatrudnienia i wysokości otrzymywanych dochodów, co miało znaczący wpływ na uzyskanie pożyczki, czym wprowadziła w błąd przedstawiciela firmy (...) S.A., co do wywiązania się z warunków umowy i zamiaru spłaty zobowiązania, którego w ogóle nie uczyniła oraz miejsca pracy i otrzymywanych dochodów, powodując łączne straty w wysokości 2.000 złotych na szkodę (...) S.A., z tym ustaleniem, iż stanowi on wypadek mniejszej wagi, tj. występku z art. 286 § 3 w zw. z § 1 k.k. oraz uznając, że wina i społeczna szkodliwość czynu nie są znaczne, na podstawie art. 66 § 1 k.k. i art. 67 § 1 k.k., warunkowo umorzono prowadzone przeciwko niej postępowanie karne na okres jednego roku próby.

Na podstawie art. 67 § 3 k.k., zobowiązano oskarżoną do naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonego (...) S.A. kwoty 2.000 złotych. Na podstawie art. 67 § 3 k.k. i art. 49 § 1 k.k. w zw. z art. 39 pkt 7 k.k. orzeczono wobec w/wym. środek karny w postaci świadczenia pieniężnego w wysokości 500 złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej. Ponadto zwolniono oskarżoną od obowiązku ponoszenia kosztów sądowych i obciążono nimi w całości Skarb Państwa.

Od powyższego orzeczenia apelację – na korzyść oskarżonej - wniosła Prokuratura Rejonowa B. – P., zarzucając:

-obrazę przepisów prawa karnego materialnego, tj. art. 286 § 1 k.k. poprzez jego powołanie w ramach kwalifikacji prawnej czynu,

-błąd w ustaleniach faktycznych a polegający na uznaniu, że oskarżona nie naprawiła wyrządzonej przestępstwem szkody, co doprowadziło do obrazu art. 67 § 3 k.k. i nałożeniem na oskarżoną obowiązku naprawienia szkody już faktycznie naprawionej.

Sąd Odwoławczy zważył, co następuje:

Apelacja była zasadna w zakresie wskazującym na wadliwość orzeczenia o zobowiązaniu oskarżonej do naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem i skutkowałą zmianą zaskarżonego wyroku w tym zakresie.

Niezasadny był zarzut skarżącego a dotyczący dopuszczenia się naruszenia prawa materialnego poprzez powołanie przez sąd, w zakresie kwalifikacji prawnej czynu, również art. 286 § 1 k.k. Typ uprzywilejowany tego przestępstwa a statuowany w § 3 tego przepisu odnosi się bowiem do dwóch wcześniejszych jednostek redakcyjnych art. 286 k.k. Dla prawidłowego odzwierciedlenia prawnokarnej oceny ustalonego zachowania sprawcy konieczne jest więc wskazanie, które za znamion zostały wypełnione jego działaniem, co w przedmiotowej sprawie oznaczało konieczność powołania § 1. Argumentację przywołaną przez skarżącego na uzasadnienie tego zarzutu uznano więc za nietrafną.

Rację ma natomiast skarżący, iż błędnie rozstrzygnięto w zakresie nałożenia na oskarżoną obowiązku naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem, choć niezasadny był wniosek o uchylenie orzeczenia w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania. Skarżący nie kwestionował ustalenia sądu, że w toku postępowania oskarżona dokonała na rzecz pokrzywdzonego spłaty kwoty przekraczającej tą, która stanowiła wysokość niekorzystnego rozporządzenia mieniem a będącego znamieniem występku oszustwa, tj. 2.000 złotych. Rozstrzygnięcie sądu o nałożeniu obowiązku naprawienia szkody może dotyczyć tylko szkody faktycznie wyrządzonej przestępstwem i której nie naprawiono jeszcze w całości ani w części (vide: na gruncie regulacji art. 46 § 1 k.k. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 14 marca 2013 roku w sprawie III KK 27/13, publ. OSNKW 2013/7/57). Skoro zwrócono kwotę przekraczającą wysokość szkody wyrządzonej przestępstwem to konieczne okazało się uchylenie rozstrzygnięcia zawartego w punkcie II i takiej zmiany dokonano, w pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymując w mocy i zwalniając oskarżoną od ponoszenia kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze i jego wydatkami obciążając Skarb Państwa.